

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ

Καθώς πλησιάζει η Κυριακή πρό της Ύψωσης του Τιμίου Σταυρού, αγαπητοί μου αναγνώστες, θά μοιραστώ μαζί σας λίγες σκέψεις για τό μυστήριο του Σταυρού, πού είναι τό μυστήριο της σωτηρίας μας.

Ἡ Ἀποστολική περικοπή της Κυριακῆς αὐτῆς, ἀποτελεῖ τόν ἐπίλογο της ἐπιστολῆς, πού ἔστειλε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος πρός τήν Ἐκκλησία της Γαλατίας.

ολύ συχνά ὁ Μέγας Ἀπόστολος στίς Ἐπιστολές του ἐνθυμεῖται τόν Σταυρό του Χριστοῦ. Αὐτές εἶναι γεμάτες ἀπό χωρία μέ τά ὁποῖα ἐξαίρει τόν ρόλο του Σταυροῦ στήν διαδικασία της σωτηρίας του κόσμου. Πρῶτος ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μίλησε γιά τήν καύχηση του Σταυροῦ του Χριστοῦ. Οἱ Ἀποστολικοί Πατέρες μιλοῦν καί αὐτοί μέ σεβασμό καί τιμή πρός τό ἱερό σύμβολο, μέσω του ὁποῖου ἔγινε ἡ καταλλαγή μέ τό Θεό καί ἐπιτεύχθηκε ἡ σωτηρία μέ τήν ἀπολυτρωτική θυσία του Χριστοῦ. Γι' αὐτό ἡ χαρά μας εἶναι μεγάλη. «Ἴδού γάρ ἦλθε διά του Σταυροῦ χαρά ἐν ὅλω τῷ κόσμῳ». Γιά αὐτό ὁ Ἀπόστολος Παῦλος «κηρύσσει Χριστόν ἐσταυρωμένον» (Ἄ' Κορ. 2, 2· 1,23) καί καυχᾶται «ἐν τῷ σταυρῷ του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Γαλ. 6,14).

Ἔτσι, γιά νά δείξουμε τήν ἀγάπη μας στόν Κύριο, κάνουμε τό σημεῖο του Σταυροῦ. Ὑμνοῦμε καί δοξάζουμε «τό μακάριον ξύλον», τό ξύλον της ζωῆς τό καινό, πού πάνω σ' αὐτό πέθανε ὁ Βασιλεὺς της Δόξης, γιά νά σκορπίσει αἰώνια ζωή σ' ὁλόκληρη τήν κτίση. Ἡ Ἐκκλησία ψάλλει τή δύναμη του Σταυροῦ: «ἡ ἀήττητος καί ἀκατάλυτος καί θεία δύναμις του τιμίου καί ζωοποιοῦ Σταυροῦ μή ἐγκαταλείψης ἡμᾶς τούς ἁμαρτωλούς».

Ὁ σταυρικός θάνατος εἶναι τό Πάσχα της Καινῆς Διαθήκης. Ἐφερε ἀποτέλεσμα ὄχι γιατί πέθανε κάποιος ἀθῶος, ἀλλά γιατί ἐκεῖνος πού πέθανε ἦταν ὁ σαρκωμένος Κύριος. «Χρειασθήκαμε ἓνα σαρκωμένο Θεό-ἀπέθανε ὁ Θεός γιά νά μπορέσουμε νά ζήσουμε ἐμεῖς», γιά νά χρησιμοποιήσω μιά τολμηρή φράση του Ἁγίου Γρηγορίου του Θεολόγου (Λόγος 45,28).

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι βρισκόμαστε γύρω ἀπό τόν Χριστό πάνω στόν σταυρό μας, στόν σταυρό τῶν δοκιμασιῶν καί του πόνου μας. Ἐκεῖνο ὅμως πού διακρίνει τούς ἀνθρώπους δέν εἶναι ἡ ἁμαρτωλότητα καί ἡ καθαρότητα, ἀλλά ἡ σχέση μέ τόν Χριστό καί τόν Σταυρό του Χριστοῦ. Ἔτσι ὁ Σταυρός του Κυρίου γίνεται ζυγός δικαιοσύνης. Ἐνα τροπᾶριο της Ἐνάτης Ὁρας γράφει θαυμάσια: «Ἐν μέσω δύο ληστῶν ζυγός δικαιοσύνης εὐρέθη ὁ σταυρός Σου· του μέν καταγομένου εἰς ἄδην τῷ βάρει της βλασφημίας, του δέ κουφιζομένου πταισμάτων εἰς γνῶσιν θεολογίας».

Ὁ Σταυρός του Κυρίου ὑπενθυμίζει σέ ὅλο τόν κόσμο καί σ' ἐμᾶς βέβαια ὅτι, ὅταν διαλέξουμε τόν Σταυρό ὡς τρόπο της ζωῆς μας, ὡς

πολίτευμα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μας βίου, τότε ἔχουμε καί τήν Ἀνάσταση. Χωρίς τόν Σταυρό δέν ὑπάρχει Ἀνάσταση. Χωρίς τόν Σταυρό δέν ὑπάρχει αἰώνια ζωή. Ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου εἶναι ὁ θάνατος τῆς ἁμαρτίας καί τῆς φθορᾶς. Εἶναι ἡ θύρα τῆς ζωῆς καί τοῦ Παραδείσου. Ὑψώθηκε πάνω στή γῆ γιά νά ἀνυψώσει τόν ἄνθρωπο ἀπό τή γῆ στόν οὐρανό. Ἀπό τή στιγμή πού πάνω στό ξύλο τοῦ Σταυροῦ θυσιάστηκε ὁ Κύριός μας ὁ Σταυρός ἀγιάστηκε. Ἔλαβε χάρη καί δύναμη. Γι' αὐτό καί ἐμεῖς ὅταν τόν προσκυνοῦμε ἀντλοῦμε δύναμη.

Ἄλλωστε ὅλα μέσα στήν Ἐκκλησία στηρίζονται στή δύναμη τοῦ Σταυροῦ. Ὅτι ἐπιτελοῦμε τό κάνουμε μέ τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ καί μέ τήν ἐπίκληση τῆς δυνάμεώς του. «Μάθε πόση τοῦ Σταυροῦ ἡ ἰσχὺς, διά τούτου πάντα τελεῖται», τονίζει χαρακτηριστικά ὁ Ἱερός Χρυσόστομος.

Μέ τή δύναμη τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὅλες οἱ δυνάμεις τοῦ σκότους κατακτῶνται. Διά τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὁ Σατανᾶς ἔχει κατανικηθεῖ καί ἐκθρονιστεῖ ἀπό τή δαμονιώδη κυριαρχία του πάνω στόν κόσμο. Μέ τόν θάνατο τοῦ Χριστοῦ πάνω στό Σταυρό, τό ἔργο τῆς σωτηρίας τῆς ἀνθρωπότητας ὀλοκληρώνεται. Ἐνας Θεός σταυρώνεται, καρφώνεται, πεθαίνει, ἀτιμάζεται πάνω στόν Σταυρό ἀπό ἀγάπη γιά τόν ἄνθρωπο. Ὁ Χριστός σταυρώνεται γιά τόν κάθε ἄνθρωπο ξεχωριστά πάνω στό Σταυρό. Ἀλήθεια, τί μυστήριο ἀγάπης! Χάνει τόν νοῦ του ὁ ἄνθρωπος μπροστά σ' αὐτήν τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί οὔτε μπορεῖ νά τήν καταλάβει, λόγω τῆς ἁμαρτωλότητάς του.

Γι' αὐτό ἡ μόνη μας καύχηση εἶναι ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Σταυρός εἶναι γιά τόν κάθε Χριστιανό ἡ μόνη χαρά, ἡ μόνη ἐλπίδα, ἡ μόνη παρηγοριά, ἡ μόνη παραμυθία.

Πορευόμενοι, ἀγαπητοί μου χριστιανοί, πρὸς τήν ἑορτή τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἅς ὑψώσουμε τά βλέμματα μας πάνω στόν Γολγοθά καί ἅς ἀναφωνήσουμε: «Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου».

Ἀμήν!

Ἄρχιμ. Χρυσόστομος Τραϊκάκης